

ציפי לידר

הירוק היום ירוק מאוד

הִירֵק הַיּוֹם יֵרֵק מְאֹד
 וּבְהִיר עַד מוֹת
 שְׁמֵשׁ יֵרֵקָה זֹרְחָת
 בְּאוֹר יְקָרוֹת
 עַל הַצִּלְקֵת הַגְּרוּלָה שְׁעַל הַקִּיר
 צָדָה
 שְׁפָנֵי יֵרֵחַ אֲרֻנְבוֹת יָם
 כּוֹכַב יֵרֵק זֹרֵחַ
 בְּמִבְטָד
 לְטָאָה יֵרֵקֵת עֵינַיִם.

רחלי בן-צור

אני כלי קיבול

אֲנִי כְּלֵי קִבּוּל
 לְיִצִירוֹתַי.
 חֲפֵשׁ בִּי, וְלֹא תִמְצָא
 דְּבָר.
 כְּלֵי רֵיק.
 וְקוֹם.
 חָלַל.
 פֶּסֶת זְכוּכִית שְׁקוּפָה שֶׁהוֹשְׁמָה לְזִמְן קָצוּב בְּמִרְחָב -
 בְּצִדָה הָאֶחָד מִתְנַגֶּשֶׁת בָּהּ אֶלְמַת אוֹר לְבָנָה,
 מִעֲבָרָה הַשְּׁנַי פּוֹרְצִים גּוֹנֵי צְבָעִים לְמִרְחָבֵי נְפִשׁוֹת חֲפִצוֹת, וְנוֹגְעִים.
 לְזְכוּכִית אֵין פֶּה,
 אֵינָה יוֹדַעַת לְדַבֵּר.
 אֵל נָא תַחֲפֵשׂ יוֹתֵר -
 כִּי אֵין.

יואב גלבו

*

מִכְחוּל עֲדִין וְנִטוּל כְּנֻגוֹת
 יֵרֵמָה לְרַעִיוֹן שֶׁנִּזְרַק מִמוֹחָד
 כָּל מָה שֶׁנִּקְלַט בְּזוּיֵת עֵינָד
 יֵרֵמָה עֵתָה לְקוֹרוֹת בֵּיתָד
 וְהִילָלָה הָאֶפְרָה הַהִיא,
 שֶׁשְׁלֵפֶת כְּמַכַּת בְּהִלָּה,
 רְאֵי, זְנִיחַ הוּא כְּחִלוֹם שֶׁחֲלַמְתָּ
 כְּשֶׁהִיִּית בַּת שֵׁשׁ.

אֵל תַּגְעִי בְּחִלוֹן,
 הוּא הִפְתַּח לְרִצּוֹנֵת חֲשׁוֹשׁוֹת.
 נוֹעֵי בְּמַעֲגָלִים וְרֵאֵי בְּרֵאשֶׁד:
 כָּל כּוֹכַב שֶׁנִּדְלַק בּוֹ,
 הוּא הִרְכַּב חוֹטֵי מְשִׁי
 שֶׁלִּבְשֶׁת כְּשֶׁהִיִּית בַּת שֵׁשׁ.

הַמִּכְחוּל הָעֲדִין וּמֵלֵא בְּחֲשׁוֹשׁוֹת
 יֵרֵמָה בְּרַגַע זֶה לְשִׁכְחָה.
 צִירֵי בּוֹ וְשִׁטְפֵי בְּמִים,
 מָה אֵת רוֹאָה?
 אֵת שׁוֹב בַּת שֵׁשׁ?

סוכר פלאים היה בה

סֹכֵר פְּלָאִים הָיָה בָּהּ,
 סֹכֵר פְּלָאִים.
 כִּי מִתִּיקוּתָהּ הִיתָה כְּפִי־אֶלֶף
 מֵאַשֶׁר גּוֹפֵי יָדַע לְהַכִּיל עַד
 שֶׁהִמְתִּיקָה אֶת הַמֶּרְקָם שְׁלִי
 וְהִתִּירָה אוֹתִי לְשׁוֹטֵט בֵּין
 גֵּן הַסְּכָרִיּוֹת תַּחַת עַנְנֵי הַצֶּמֶר.
 צִמְרֵ קֶשֶׁה הָיָה שָׁם,
 צִמְרֵ קֶשֶׁה.
 כִּי הַמְטִיר שֶׁהוֹתִיר עָלַי הַגֶּשֶׁם
 הָיָה חֲזֵק כְּפִי־מֵאֲתָיִם
 מֵאַשֶׁר הַמְטִירוּ עָלַי אֵי־פַעַם
 עַנְנֵי דְחִילֵק עֲמֻמִּיִּים.
 בְּכִלּוֹנִים שֶׁל שׁוֹקוֹלֵד חֲגֻגְתִּי
 בְּכִלּוֹנִים שֶׁל דְּבִשׁ.
 כִּי חֲגִיגַת יוֹם־קֹדֶשׁ חֲגֻגְתִּי
 בְּשִׁיר מִתּוֹק מִתּוֹק מַעַז
 וּמֵהַעַז יְצֵאתִי גְדוּל.